

**מ"ת 17/09/46342 - מדינת ישראל נגד אלפונסו חלפון שקייר, מרדיי
ביטון**

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 17-09-46342 מדינת ישראל נ' שקייר(עוצר) וACH
תיק חיצוני: 337043/2017

בפני כבוד השופט דניאל בן טולילה
הمحكمة מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד הילה כהן קדוש
נגד 1. אלפונסו חלפון שקייר (עוצר)
המשיבים ע"י ב"כ עו"ד עינב יתח 2. מרדיי ביטון (לא בעניינו)

**החלטה
(בעניינו של המשיב 1)**

בפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב 1 וזאת על רקע כתוב אישום המיחס לו שתי עבירות של עסקה בנשך וסחר בסם מסוכן.

על פי המתואר בעובדות כתוב האישום, בהתמצית, במהלך חודשים דצמבר 2016 עד ספטמבר 2017, הפעילה משטרת ישראל את נ.פ. 13/5577375, כסוכן סמי (להלן: "הסוכן"), לשם איסוף ראיות נגד חשודים שונים בתחום הסמים והאמל"ח. בין הסוכן לבין המשיב 1 קיימת היכרות מוקדמת.

על פי המתואר באישום הראשון, בתאריך 19.05.2017, נפגשו המשיב 1, הסוכן ומיקי פרחי (להלן: "מיקי") בבתו של המשיב 1 באשקלון. במהלך שיחתם, סיפר ModelRenderer 1 לסוכן שהוא מחזיק מספר שתילי מריחואנה במקום אחר שאינו ידוע לבקשתו.

בתאריך 02.06.2017 בשעות הצהרים, נפגשו ModelRenderer 1, מיקי והסוכן באשקלון, שם הראה ModelRenderer 1 לסוכן תמונה במכשיר הטלפון הנידח שלו של שתילי המריחואנה שהוא מגדל. בסמוך לאחר מכן, התקשר ModelRenderer 1 לשופט 2 והוא לו להביא "מההוא". לאחר כשעה נפגשו הסוכן, מיקי ושני המשיבים מתחת לבתו של ModelRenderer 1. ModelRenderer 2 נשא עמו שקיית המכילה כמהות בלתי ידועה של מריחואנה. על מנת לבדוק אפשרות עסקה בין הסוכן, נתן ModelRenderer 2 לסוכן "דוגמא" במשקל 0.89 גרם של סם מסוג קנබוס. ModelRenderer 1 אמר לשופט 2 שעבור הסוכן, המחיר לך"ג הוא 50,000 ל"נ.

על פי המתואר באישום השני, בתאריך 11.07.2017, שוחחו הסוכן ומיקי ModelRenderer 1 מתחת לבתו של ModelRenderer 1, והסוכן ביקש ממנו להשיג עבורו אמל"ח. ModelRenderer 1 אמר שידאג לכך ובמשך מספר שבועות לאחר מכן, ידברו שנית על סוג האמל"ח

עמוד 1

шибידי המשיב 1 להציג ומחייריהם. בתאריך 26.07.2017, נפגשו הטעון ומשיב 1 בצדמת אשקלון ומשיב 1 הציג לטעון סרטון ובו נראה רובה ארוך עשוי מעץ שהוצא מתחתי שטיח. משיב 1 אמר לטעון שיש רק כדור אחד ונאמר לו שלא ניתן להציג כדורים נוספים. הטעון אמר למשיב 1 שאין לו בcurr תועלת אלא אם כן יוסיף עוד כדורים.

בתאריך 30.07.2017, הגיע הטעון לבתו של משיב 1 ומסר לו 25,000 ₪ שקיבל ממפעילו. בהנחייתו של משיב 2, משיב 1 הורה לטעון לנסוע לכיוון מושב שדה דוד ולהיכנס בדרך העפר של הויליה האחורונה, שם ליד העץ ימתין לו הנשך (להלן: "המקום") אולם ביקש מהטעון להמתין לו.

לאחר מספר שיחות טלפון בין המשיבים עדכן משיב 2 את משיב 1 שנימן לשלווח את הטעון לאסוף את הנשך מהמקום בו הטמין אותו המשיב 2. משיב 1 הודיע על כך לטעון ובהמשך התקשר למשיב 2 והורה לו למתצפת על המקום. בהמשך כאמור לעיל, הגיע הטעון למקום ומצא ליד עץ מגולגל בשטיח רובה עז חצי אוטומטי מסוג "ברדה" שהינו נשק יורה ובכוחו להמית אדם ובתוכו שני כדורים.

על פי המתואר באישום השלישי, בהמשך למפורט לעיל, המשיבו משיב 1 והטעון להיזכר אודות עסקאות אמל"ח נוספות. בתאריך 15.08.2017 או בסמוך לכך, נפגשו הטעון ומשיב 1 באתר בנייה בו עבד משיב 1, שם עדכן המשיב 1 את הטעון שבאפשרותו להשיג אקדח בתמורה ל-19,000 ₪. הטעון שילם למשיב 1 סכום של 14,500 ₪ ואותם קיבל ממפעילו והשניים סיכמו שהיתרנה תשולם ביום לmachret. משיב 1 בהוראתו של משיב 2, שלח את הטעון לאסוף את האקדח מאותו המקום בו הטמין המשיב 2 את הרובה נשוא האישום השני. הטעון הגיע למקום ומצא אקדח חצי אוטומטי מסוג "סמית אנד וודסון", שהינו כלי נשק יורה ובכוחו להמית אדם וחmissה כדורים.

בתאריך 17.08.2017, שוחחו הטעון ומשיב 1 לגבי יתרת התשלומים. משיב 1 הורה לטעון לבתו של משיב 1 ולמסור את הכספי לבתו של המשיב 1. בהמשך למටואר לעיל, הגיע הטעון לבתו של משיב 1 והעביר 4,500 ₪ ואותם קיבל ממפעילו לידי בתו של משיב 1.

עד כאן עובדות כתוב האישום.

במהלך הדיון שנערך ביום 03.10.2017, בפניו כב' השופט ابو טהה, הסכימה ב"כ המשיב לקיום של ראיות לכוארה ולעילת מעצר לצד אמירה, לפיה ישן מספר נקודות שיש בהן כדי להשפיע לעניין עצמתה של עילית המעצר. בסופו של דיון זה, התבקש בית המשפט להפנות את המשיב לקבלת תסקير, וכך נעשה. תסקיר שכזה הוגש לבית המשפט, ובסיומו המלצה להורות על שחרורו של המשיב לבית גיסו בעיר רחובות בתנאי מעצר בגין בית מלאים, בפיקוח מלא, וערבותות כספיות מתאימות.

טייעוני הצדדים:

במהלך הדיון שנערך בפני יום 05.11.2017, עטרה ב"כ המשיב לאמץ את המלצות שרות מבחן. בפתח דבריה צינה, כי חומרת העבירה כשלעצמה אינה פולשת היתכנות חולופה. לגופם של דברים, צינה כי גם שינה הסכמה לראיות לכואורה, לא ניתן להתעלם מכך שהסוכן הוא זה שפונה בפניות חוזרות ונשנות למשיב על רקע היכרות קודמת במסגרת עבודתם. חלק ניכר מאותן פניות לא מתועד כאשר הסוכן נשלח למשיב ללא הקלה. המשיב מלכתחילה לא היה יעד של הסוכן ואגב פעילותו של הסוכן, המשיב "החליק" לTOR התיק.

נטען כי הנשקים נתפסו וכן חשש שאלה יגעו לידי גורמים עבריניים. אין מחלוקת שהמשיב 1 אינו המקור של הנשקים. עוד נטען כי מדובר למי שאינו סוחר סדרתי בנشك, לא עוסק בכך לפרנסתו. מדובר באירוע יחיד שנעשה לאחר שנמסר למשיב על ידי הסוכן, כי הנشك נועד לצורכי הגנה לאחר שפרצטו לו לבתו. אשר לעברות הסמים, מדובר בסם במקהל מזערי כאשר חרב העברת אותו "פרח", בסופם של דברים לא יצאה כל עסקה אל הפועל.

אשר למאפיינו של המשיב 1, בית המשפט הופנה לכך שמדובר באדם שאינו צעיר, ללא כל הסתמכויותיו קודמות בחיו. מדובר למי שעבד לפרשנו בעסק למשאות בטון יחד עם שותפים. חוות המעוצר, לרשותה בחיו, גרמה לו זעוז וטולטה. גם אם שרות המבחן מדובר על פער לא מובן בין התנהלותו עד לביצוע העבירה לבין המעשים המียวדים לו, הרי שהכחשת המעשים מצד המשיב אינה אמורה לפעול לחובתו, וזה אינו-Amor ל"התפרק מהגנתו", אך על מנת לזכות בתסkieר חיובי. שרות המבחן בוחן את המפקחים ואת החלופה ומוצא אותה ראייה. מדובר בחלופה רחוקה ממוקם מגוריו שניתנה על ידי גורם מקרים שיש לתת להמלוצותיו משקל רב.

ב"כ המבקשת מנגד, עטרה מבית המשפט שלא לאמץ את המלצות שרות המבחן ולהורות על מעצרו עד תום ההליכים. לדבריה, פניהו של הסוכן למשיב 1 לא נעשתה באופן אקרראי, אלא על רקע היכרות מוקדמת ובשים לב לכך שבעבר המשיב 1 נתן לו שני אקדחים. העובדה שעסקת הסמים לא יצאה לפועל נועזה במחיר הגובה אותו דרש המשיב 1 ולא בשל סירובו לעשות כן. התנהלותו של המשיב 1 כפי המפורטת, מלמדת על מי שסיגל לעצמו דפוסי התנהגות עבריניים.

דין והכרעה:

לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, קראתי הتفسיר, וسمעתו באופן בלתי אמצעי את המפקחים המוצעים, לא מצאתי לנכון להורות על שחררו של המשיב לחלופה המוצעת, ומשכرك להורות על מעצרו עד תום ההליכים נגדו. ובמה דברים אמרו.

על פי המתואר בעבודות כתוב האישום, המשיב בשתי הזדמנויות ביצע לכואורה עסקאות בנشك אל מול הסוכן. באישום השני מכיר לסוכן חבה צייד יחד עם 2 כדורים בתמורה ל - 25,000 ₪, ובאישורו השני כשבועיים לאחר מכן מכיר לסוכן אקדח חצי אוטומטי יחד עם חמישה כדורים.

בשורה ארוכה של החלטות נקבע כי נקודת המוצא ביחס למי אשר נקבעו לגביו ראיות לכואורה לביצוע עבירות של סחר בנشك, היא מעצר עד לתום ההליכים ושחרור יעשה אך ורק במקרים חריגים ובנסיבות מיוחדות. בהקשר לכך ראה בש"פ 7/0303 בדראן נ' מדינת ישראל, בפסקה 6; בש"פ 09/6308 רגב נ' מדינת ישראל, בפסקה 4; בש"פ

עוד נקבע כי מעתים הם המקרים בהם תאין חולפת מעצר מסוכנות של העוסקים בסחר בנשק. וראה בהקשר לכך בש"פ 6036 פורת נג' מדינת ישראל, בש"פ 10388/05 אל - קדר נ' מדינת ישראל, בש"פ 6538/08 עורי - רץ נ' מדינת ישראל, בש"פ 2602/02 כחלול נ' מדינת ישראל, בש"פ 4920/02 פדרמן נ' מדינת ישראל, בש"פ 90/09 תירם נ' מדינת ישראל.

לאחרונה במסגרת בש"פ 3066/17 אבו עבד נ' מדינת ישראל, הורה בית המשפט העליון על מעצרו של צעיר בן 18 אשר סחר ברובה מסווג 4-M לשוטר סמי. במקרה זה מדובר היה בעורר נעדר עבר פלילי לשירות המבחן בא בהמלצת להורות על שחרורו. בית המשפט מאשר את החלטת המעצר שננתנה בידי בית המשפט המחוזי תוך שציין כי: "המלחמה בסחר בנשק היא נגד כל חוליה בשירות,ומי שעוסק בסחר בנשק מוחזק כמו שמדווע לך שהנושא עוד לשמש למטרה מסוימת על ידי END-USER אותו משתמש שמקבל לידי את הנשק "בתחנה הסופית".

נשאלת אפוא השאלה האם עניינו של המשיב שלפני נmana על אותם מקרים חריגים וזאת בשים לב לティיעוני ואת כוחו לפיהם מדובר למי שהוא נעדר עבר פלילי, הוא אינו המקור של הנשקים והසם, אין זה עיסוקו בסחר בנשק, וכי מדובר באירוע ייחיד על רקע פניות חוזרות ונשנות של הסוכן אליו.

לאחר עיון בחומר החוקירה, הגיעתי לכלל מסקנה כי לא זו בלבד שעניינו של המשיב אינו נmana על אותם מקרים חריגים אלא התרשםות בית משפט הינה כזו לפיה המשיב 1 מעורה היטב בעולם הסחר בנשק ובעולם הסמים, וחՐף העדר עבר פלילי, נהג כמנג עבריינים.

בהקשר כאמור לעיל ניתן לראות כי בשיחות של הסוכן מול המשיב, הלה נוקט במילות קוד המתיחסות לנשקים ותחמושת וזאת על מנת להקשות על המאזין מהצד להבין תוכן השיחה. כך בין היתר, המשיב נוקט במילות קוד כי: "כלבים", "המלחטה", "מתקני", "סוס", "כלב גזעי", "גור" לצורך תיאום עסקת הנשק עם הסוכן (ר' למשל שיחות 1064, 1089, 1087, 1082) ובדומה מיילים כי: "בט", או "גורים רטובים" כשהכוונה האמיתית היא סמים ותחמושת. מילות קוד אלו יושמו את המשיב 1 גם בשיחותיו עם המשיב 2.

כאן המקום לציין כי אין צורך לנחש מה הן אותן מילות קוד, שכן הסוכן נותן ביאור למשמעות מרביתן של אותן מילים וכך גם ישנה התאמה בין אותן שיחות ושימוש במילوت קוד, לבין סופם של דברים והנשקים והתחמושת שהועברו בין המשיב 1 לסוכן. עוד אין מחלוקת שהסוכן לא קנה ולא ביקש לקנות כלבים או שהמשיב אgeb עיסוקו עם משאבת הבטון מגדל גם כלבים להשבחה ולמכירה.

זאת ועוד, התקשרות עבור לביצוע עסקאות הנשק מבוצעת כולה, שירות בין הסוכן לבין המשיב 1, כאשר המשיב 1 הוא זה שגם מכון את הסוכן למקום שבו מוטמנים הנשקים בהתאם עם המשיב 2 (ראה למשל שיחה 251 מעמדה).(223097).

דף הפעולה בו שבו אין העברה ישירה של הנشك בין המוכר לكونה אלא מכירה שבה הסוכן מגע בנפרד אל אותה נקודת הסלקה ונוטל את הנشك בלבד לאחר תשלום מבועוד מועד עליו, נועד להקשות על גילוי המעורבים בסחר ומעיד אף הוא על אימוץ דפוסי התנהגות עבריין.

מהודעותיו של הסוכן, וכן גם מהקלטת המפגשים ושיחות הטלפון בין למשיב 1 עליה בבירור כי חילקו של המשיבAINO מתמיצה אך בהעברת הנשקים. המשיב 1 לוקח חלק פעיל בתכנון, מציע הצעות, ואף מkadim בעצמו את העסקאות. כדוגמה לכך ראה בין היתר שיחה מס' 2490 מיום 15.8.17 בשעה 16:33 אשר מבוצעת עבור למסירת האקדח באישום השלישי. בשיחה זו המשיב 1 פונה למשיב 2 ואומר לו כי הוא לא יכול לבוא אליו וכי הוא שלוח אליו "את הבחוור שלו". המשיב 2 מטעמי זהירות עונה לו "לא אתה לא שלוח אף אחד אחיך, אני לא מכיר אף אחד". בשלב זה המשיב 1 הוא זה שמציע הצעה למשיב 2 כיצד להתגבר על הבעיה: "... **שים לי אותו, אתה רוצה לשים אותו איפה שאתה רוצה?** איפה שאתה רוצה לשים אותו, תשים אותו". ההצעה תמומש עד מהירה כאשר האקדח יוסלק במושב שדה דוד במקום אליו כוון הסוכן.

במהשה של אותה שיחה, המשיב מתעניין לגבי מצבו של אותו "גור" כשהכוונה היא לאקדח: "**הגור שאתה מדבר איתך עליו, הוא יפה, ממש יפה? .. הבנתי רק יש לו בעיה ברגלו, לא.**". אותה בעיה ברגל היא אכן המחשור בנסיבות באקדח שנמכר לסוכן, נתן שאינו שניי בחלוקת.

עוד ראה שיחה 2494 מיום 15.8.17 שנערכה בסמוך לאחר השיחה שצוטטה לעיל בשעה 16:51 בין המשיב 1 למשיב 2. בשיחה זו המשיב 1 הוא זה שפונה למשיב 2, ואומר לו כי: "**צריך לדבר איך על הא אתה יודעת, כל הגורים שדיברת איתי גם עליהם**" בהמשך יאמר לו: "... **אתה יודע לפני... שאתה שלוח את הכלבים צריך לצלם אותם את הכלבים תיכון אותם שאתה שווה נקיים ויפים גם, הבנת?**" המשיב 2 עונה לו כי יש שינוי בתוכניות והמשיב 1 עונה לו: "או או או איי אני לא אוהב לשמוע דבריהם כללה, אתה יודע, אני סגרתי איתך גם על **הגוריים אמרתי לך יש לי בן אדם שלוקח אותם חבל**". (הדגשות לא במקור ד.ב.ט). הנה כי כן, המשיב 1 מציע דרך פעולה, אומר למשיב 2 מה לעשות עם אותם נשקים, ולוקח חלק ממשי בעסקת הסחר.

דוגמה נוספת לכך ניתן לראות ברכף השיחות בין המשיבים (2752, 2755, 2754, 1 - 2756) שמתקיימות יומם לאחר מכן קיימת האקדח על ידי הסוכן, ובهم המשיב 2 רוצה לדעת האם יש אישור סופי מצד הסוכן לרכישת הנشك ולתשלום שסוכם.

ביחס לכך, בשיחה 2752, המשיב 1 שואל את הסוכן: "**מה עם הגור**" ומאייס בסוכן לקבל תשובה האם הוא עונה על הדרישות. הסוכן אשר אינו מקפיד בלשונו, עונה לו: "**כן אבל Caino את היודע, חלוד, זה זה, רק בגלל זה אמרתי לבדוק**". המשיב 1 מאייס בסוכן ואומר לו: "**צריך תשובה להיום... העניין הוא שהבן אדם מחר לא פה בארץ, הוא חייב לקבל תשובה...**".

בשיחה שנערכה מיד לאחר מכן (מספר 2755), בין המשיב 1 למשיב 2, המשיב 2 מתלוון בפני המשיב 1 על כך ש"ההוא" חופר לו, מביע חוסר שביעות רצון ואף אומר למשיב 1: "**אין אחיך אין, אין, זה מאוחר ואם לא שיחזיר**

אותו עכשו יבוא יκח כספ, אח שלוי, ... אם עובר השעה שמונה נגמר הסיפור, אחוי אין חזרות...". בمعנה לטרונית זו המשיב 1 מסביר לו: "תקשיב אחרי שהבן אדם לקח את הכלב את הגור לקח אותו אחרי שלקח אותו, אמרתי, אני רוצה תשובה היום, אמרתיך לך הוא יבדוק אותו אם זה גזע...". (כשהכוונה בגזע הינה לכך שהאקדח תקין - ד.ב.ט). בהמשך המשיב 1 הוא זה שיציע למשיב 2 דרך פעולה לפיה: "תקשיב מה אני עושה איתך מה אני עושה, את הכסף אל תיתן לבן אדם קודם כל, אל תיתן לו הכסף לבן אדם, הגור כמה...". שיחה זו מסתימת לכך שהמשיב 2 אומר למשיב 1 כי הוא טס מחר וחיב תשובות בשעה הקרויה "ואם לא יהיה תשובה עד שמונה שיחזר את הכלב אני אתן לו אותו אם לא אוריגינל בן אוותי". מיד לאחר שיחה זו המשיב 2 מתקשר לסוקן ואומר לו כי יש בעיה עם "הבחן של הכלב של הגור" וכי הוא: "בלחץ רוצה להתhapeך". בمعנה לכך הסוכן אומר לו שהוא יכול לבוא ללקחת את הכסף.

כאן המקום לציין כי העברת יתרת הסכום על סך 4,500 ₪ נעשתה בהוראת המשיב 1 באופן שהסוכן הגיע לביתו של המשיב 1 ועל פי הוראות הטלפוןית נתן את הכסף לבתו הקטינה של המשיב 1. אין זו אלא המasha טוביה לאוטו דפוס פעולה אימפליסיבי ללא שיקול דעת עליו עמד שירות המבחן בונגע למופיעי המשיב אשר בחר לערב את בתו הקטינה (בת 13) שלא בידיעתה בקבלת כספים שהתקבלו כחוצאה מעסקה של סחר בנשק.

מעבר לשיחות אלו שמלמדות כי חלקו של המשיב 1 בעסקאות המפורטות בכתב האישום היה ממשועווי, ניתן ללמידה מיתר השיחות המוקלטות כי המשיב 1 מגין בקיימות בעולם אמצעי לחימה, מדובר על מחירים, ואף מסכים לבדוק עבור הסוכן אפשרות מכירתם של אמצעי לחימה נוספים. הדברים אמרוים בפרט לשיחות אותן ניהלו השניים ביחס להשגת שני מטעני חבלה אותם ביקש הסוכן לקנות ב - 40,000 ₪ עבור כל מטען (ראה הودעת נ"פ, מיום 14.08.17 שעה 20:03, ש' 6, הودעת נ"פ מיום 17.8.17 שעה 10:26, שורה 11, תמליל מפגש בין הסוכן לבין המשיב מיום 17.8.17, מ.ט 13-557735-250). כך גם השניים משוחחים על אפשרות השגתם של רימוני יד ועוד אמצעי לחימה מסווגים כאלה ואחרים (ראה דיסק מ.ט. 13-557735-207 נומרטור 46, 23:28, 16:46, 1:09, 1:11, 1:09, 1:17).

יש להתהנוותו זו של המשיב לחזור תחת הטענה כי המשיב 1 "החליק" לתיק שלא בטובתו אך בשל כך שבבר היה סייע לסוכן כלכלית. על טיב ההיכרות בין השניים מסר הסוכן כי המשיב 1 סיפק לו בעבר שני אקדחים. למעשה מהרגע שהחלה הפעלתו של הסוכן מול המשיב 1 נראה כי יותר משהסוכן רצה לקנות נשקים, המשיב 1 ביקש למכור לו את מרכולתו.

המפורט לעיל נוגע לעבירות הסחר בנשק, ודוק, למשיב מייחסת גם עבירה של סחר בסם מסוכן. את המסוכנות הנלמדת מעשיו של המשיב 1 ככל שהוא נוגע לעבירות הסחר אין ללמידה מההעברה אותו סם במשקל זניח של 0.89 גרם, אלא מתוך מכלול הנתונים כפי שאלה מופיעים גם בכתב האישום ונולדמים גם מחומר הריאות. בתמצית המשיב 1 הוא זה שמספר את "דבר הבשורה" בפני הסוכן לפיה הוא מחזיק שתיל מריחואנה במקום אחר, הוא זה שמציג לסוכן תמונה ובה צילום של שתיל מריחואנה סם, הוא זה שאומר למשיב 2 להביא מ"ההוא". כאן המקום להציג כי הסם שהועבר נועד לשמש כדוגמא לאיכות הסם והכנה לעסקה "האמיתית" במהלך נבנה אפשרות למכור סם במחair של 50,000 ₪ לך"ג.

באת כח המשיב 1 צינה כי העובדה שעסקה זו לא יצאה לפועל מלמדת על העדר קונקרטיות או רצינותו באותו אמירות של המשיב. המענה לכך, אליבא דה מאשיימה, מקורו בשיקולי הפעלה ובמחיר הגבואה זה ביקש ולא מתור כך שהמשיב 1 נמלר בדעתו.

גם ביחס לעבירות הסמים ניתן למודד כי המשיב 1, גם אם אינו המקור לסמים, מגנן בקיותם בעולם הסמים ופועל באופן ממשי כחלק משרשת הפטת הסם. ראשי, גם בנוגע לסמים נוקט המשיב 1 בלשון זהירה ובambilות קוד. דוגמא לכך ניתן למצאו בשיחה 1355 מיום 31.7.17 שעה 21:49, שבה המשיב מבקש לקבל מאדם אחר חומר מסויים: "אתה זוכר שהינוabis זזה אמרת לי יש את זהה ב... 2,500 ₪ וזה את החלק ההוא? "הגבר עונה לו כי מדובר ב-2,500 ₪ ומה שער עונה כי לא זוכר ואז המשיב נשמע עונה לו: "... אה... יroke בקיצור, כמו יובל אח של יובל". הגבר עונה לו כי הפעם זה יהיה ב: "30 לא ב 25". המשיב מבקש לברר האם מדובר ב"משהו קטלני" ונענה בחיווב. לאחר מכן אומרו גבר מציע שיביא לו דוגמא. בסופה של אותה שיחה המשיב 1 שב וחזר בפניו אותו גבר: "אם אתה רואה שזה באמת יעני קטלני אז דברי איתתי בטלפון, לא לשלווח לא מתאים. אם אתה רואה שזה באמת ... ממש יפים יפים יפים אתה רואה אותם... אז תן לי צלצל".

מיד לאחר אותה שיחה, המשיב 1 מבצע שיחה לסוכן (שיחה 1358) בה הוא נשמע אומר לסוכן הוא הולך לקבל דוגמא מאדם מסויים כאשר בהמשך מצין ביחס לאותו אדם: "... זה הבן אדם זהה בן אדם אחר, זה בן אדם שלי כפירה זה לא... זה בן אדם שבענין הזה הרבה שנים אני והוא חברים טובים לא...".

יום לאחר מכן בבוקרו של יום (שיחה 1375) המשיב נשמע משוחח פעמי נספח בטלפון ומדוח לאדם מצד השני של השיחה: "התקששתי להגיד לך שיש איזה 7 גורים. 7 גורים כאלה יפים" .. הדבר אינו מבין למה הוא מתכוון כשהוא אומר גורים, ובעשלב זה המשיב אינו נזהר בלשונו ועונה לו: "של אה... זה... יroke". בהמשך פולג בתיאור איךו הגבואה של אותו חומר "אין יפה זהה בעולם של העולמים אח... אין יפים כאלה... יש 7 גורים בקיצור. דחווף דחווף. אם נשארים עפים תוך שנייה. צריך לタン אותם... ארבע וחצי אלף שקל גור... תבוא דחווף, יש לי, גור אחד קטן". שיחה דומה ניתן לראות גם בהמשךו של יום (שיחה מספר 1432) כאשר שם המשיב נשמע אומר: "שמעו, אטמול שיחקתי עם אחד מהם. ואלק עפת. עפת. עפת. בקהלassa של עולם... בגלל זה התקשתי אליך במיוחד כי אני יודע שזה בשביב". כוונות הסחר של המשיב אין מתחמות בכמותות מזעריות וראה ביחס לכך גם את דבריו הסוכן לפיהן המשיב הודיע לו כי לא ניתן לקנות סם במשקל פחות מק'ג.

כאמור בפתח, בדומה לעבירות נשק כך גם בעבירות סמים שלא לצריכה עצמית, ואף יותר זאת, נקבע כי דין של מי אשר נקבעו לגבי ראיות לכואורה להיעצר עד תום ההליכים ושחרור יהיה רק במקרים חריגים. ראה בהקשר לכך, בין היתר, בש"פ 23251/2016 מדינת ישראל נ' אילן הררי; בש"פ 8086/2015 מדינת ישראל נ' רפאלוב; בש"פ 1924/14 מדינת ישראל נ' זוננשטיין. על רקע כל המתואר לעיל, עניינו של המשיב שבפני (אשר מקדם עסקאות סמים גם באמצעות הטלפון, מקשר לצדדים שלישיים ומגן בקיותם גם בעולם זה) אינו נמנה על אותםקרים חריגים, כלל וחומר בשילוב מעורבותו בעבירות נשק.

זאת ועוד, המשיב נחקר מספר פעמים במשטרה. למעט מענה כללי בהודעתו מיום 12.9.17 ביחס למספר שאלות

בחקירהתו הראשונה שבו טען כי לא היו דברים מעולם, ביתרת חקירותיו, שמר על זכות השתקה. הדברים אמורים בפרט אמרורים לחקירה בהן החלו להטיח בו את שייחות הטלפון המקוריות וכן תיעוד על מפגשים בין הסוכן (ראיה הودעת חשוד מיום 13.9.17, שעה 13:30, הודהות חשוד מיום 14.9.17 שעה 15:14). גם ביחס לכך נקבע בפסקה כי השתקה של חשוד בהליך המעצר יש בה גם להשליך על מסוכנותו נוכח קושי במצב שכזה, לסוג את העבירה בהתאם להיררכיה של עבירות הנشكך. בהקשר לכך, טען על ידי ההגנה כי המשיב לא היה מודע לאפשרות שהנשקרים בהם סחר השתמשו לביצוע עבירות פליליות. גם טענה זו מתקאה עד מאד נוכחה כי המשיב בין הסוכן לבין המשיב ביום 17.8.17 במהלךו הסוכן נשמע אמר למשיב כי : "מכרתי את הוא ב - 30, כפраה עלי".

על רקע האמור לעיל, ובמובנים מסוימים למעלה מן הצורך, סבורני כי אין בחלופה המוצעת כדי לצמצם המסוכנות הנשකפת מן המשיב. הקושי נבע במאפייניו המשיב והמסוכנות הרבה הנשකפת משילוב מעשי. עבירות סמיים ניתן לבצע בהיורט ספונ במעצר בית ובעניינו הוכיח המשיב כי גם עבירות סחר בנשק. אין מדובר בטענות בעלה שכך כפי הנלמד חלק משמעותית מקיידום העסקאות והמיוחס למשיב נעשו באמצעות הטלפון והתקשרות שלו מול המשיב 2 במקביל עם התקשרות עם המשיב 1. כך גם נלמד כי לא היה צורך בהימצאותם הפיזית של מי מהמשיבים בעת העברת הנشكך וכל שנדרש הוא לכוון את הקונה לנקודת הפסלקה.

יוער כי שירות המבחן מצביע על כך שהחלופה המוצעת יש בה כדי לצמצם המסוכנות הנשකפת מן המשיב, יחד עם זאת, זה מצביע על רמת סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק, וביתר שאת, רמת סיכון להפרת תנאי שחרור.

מקום בו שירות המבחן מלכתחילה סבור כי לאורך זמן יכול ותנאי השחרור יופרו, הרי שישנו קושי מובנה לאפשר שחרורו של המשיב לחלופה באשר היא. הדברים הינם מקל וחומר כאשר הנאשם כופר ויש להניח שחלופה זו תידרש לשמש ככך לאורך זמן.

לאלה יש להוסיף התרשומות הבלתי אמצעית של בית המשפט מהמשפט העיקרי ולפיה ספק עד כמה זה יוכל לשמש כגורם סמכותי מציב גבולות עבור המשיב בהצטיף לכך שהוא לא דק פורטאית ביחס לעברו הפלילי שכן כפי הנלמד מהודעת המאשימה לפיה מעבר להרשעתו בשנת 2004 בגין עבירה של אלימות במשפחה, לחובתו הרשעה נוספת משנת 2008 בגין עבירה של התנהגות פרועה במקום ציבור.

אכן שירות מבחן בסופם של דברים מכלול גורמי הסיכון מצא חלופה מתאימה, יחד עם זאת וכיודע המלצה שירות מבחן כשמה כן היא, ובסיומו של דבר, בית המשפט הוא זה שאמון על שיקולת מכלול השיקולים, לרבות האינטרסים הציבוריים.

סוף דבר, מכל המקובל לעיל, הנני להורות על מעצרו של המשיב 1 עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

ניתנה והודעה היום כ"ה חשוון
תשע"ח, 14/11/2017
דניאל בן טולילה, שופט